

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 7. december 2011 (09.12)
(OR. en)**

**17879/1/11
REV 1**

**COPEN 350
JURINFO 76
EJUSTICE 94**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Coreper/Rådet
Tidl. dok. nr.:	17760/11 COPEN 347 EJUSTICE 93 JURINFO 74
Vedr.:	Håndbog for praktikere - ECRIS

Gruppen vedrørende Samarbejde i Straffesager (COPEN) havde en indledende drøftelse af det første udkast til en ikkebindende håndbog for praktikere, som beskriver proceduren for udveksling af oplysninger gennem ECRIS - det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre - på mødet den 9. marts 2011. Et andet møde i COPEN fandt sted den 19. maj 2011 efterfulgt af en kort drøftelse den 24. juni. Den 20. september drøftede COPEN en ny udgave på grundlag af dok. 12151/11 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59. Det reviderede udkast til en ikkebindende håndbog for praktikere, dok. 12151/1/11 REV 1 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59, blev drøftet nærmere den 25. oktober.

Den endelige udgave af håndbogen i dette dok. 17879/11 COPEN 350 JURINFO 76 EJUSTICE 94 og håndbogens opbygning, dens fælles dele og de typer landespecifikke oplysninger, den skal indeholde, blev accepteret ved en stiltiende samtykkeprocedure i begyndelsen af december.

ECRIS-HÅNDBOG

INDHOLD

1.	INDLEDNING	3
2.	ECRIS - GENERELLE OPLYSNINGER	6
2.1.	Udveksling af oplysninger om domme	6
2.2.	Anmodninger	8
2.3.	Besvarelser	10
2.4.	Databeskyttelse	12
2.5.	Helpdesk	12
3.	ECRIS – LANDESPECIFIKKE OPLYSNINGER	14
3.1.	Centrale myndigheder (adresser, e-mail)	14
3.2.	Nærmere oplysninger om identifikation af lovovertrædere	15
3.3.	Medlemsstaternes holdning til brugen af sprog inden for rammerne af ECRIS	15
3.4.	Procedurer, der anvendes for anmodninger med andet formål end en straffesag	17
3.4.1.	Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger med administrativt formål	17
3.4.2.	Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger fra enkeltpersoner	17
3.4.3.	Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger til brug for kontrolundersøgelser forud for ansættelse	18
3.4.4.	Andre oplysninger	18
3.5.	Genparter af domme	19
3.6.	Fælles forståelse af bilag A og B til afgørelse 2009/316/RIA - Nationale fortegnelser	20

ECRIS-HÅNDBOG FOR PRAKTIKERE

1. INDLEDNING

Oplysninger om domme er blevet udvekslet gennem de systemer, som blev indført ved Europa-rådets konvention af 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og ved EU-instrumenter, der udvikler systemet til gensidig retshjælp, f.eks. konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (af 29. maj 2000), som har suppleret det system, der blev indført ved konventionen fra 1959. I november 2005 vedtog Rådet afgørelsen om udveksling af oplysninger fra strafferegistre¹. Den havde til formål at forbedre de systemer, der blev indført ved konventionen fra 1959, hovedsagelig ved at gøre overførselstiden hurtigere. Denne afgørelse blev ophævet ved Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (artikel 12, stk. 4).

Målet med denne publikation er at udgive en ikkebindende håndbog for praktikere² i overensstemmelse med betragtning 16 og artikel 6, stk. 2, litra a), i Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA³ af 26. februar 2009. Den beskriver proceduren for udveksling af oplysninger gennem det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS), der er et decentraliseret it-system, som er indført for at lette udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre og for at gøre de udvekslede oplysninger mere forståelige, og som især indeholder nærmere oplysninger om identifikation af lovovertrædere og skaber en fælles forståelse af kategorierne af strafbare handlinger og sanktioner.

¹ Rådets afgørelse 2005/876/RIA af 21. november 2005 om udveksling af oplysninger fra strafferegistre.

² Begrebet "praktikere" dækker over centrale myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med rammeafgørelsen, og slutbrugere (dommere, anklagere, politi osv.).

³ EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33.

ECRIS er indført på grundlag af følgende retsakter:

- Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne⁴ – i det følgende benævnt rammeafgørelsen
- Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA⁵ – i det følgende benævnt ECRIS-afgørelsen.

Rammeafgørelsen indførte en mekanisme til forbedring af cirkulationen af oplysninger om domme i Den Europæiske Union. Denne retsakt fastsatte endvidere, at der skulle indføres et elektronisk system til udveksling af oplysninger om domme mellem medlemsstaterne, hvilket skete med ECRIS-afgørelsen.

ECRIS giver mulighed for elektronisk udveksling af oplysninger mellem centrale strafferegistre og forpligter medlemsstaterne til at anvende fælles tabeller (f.eks. til klassifikation af strafbare handlinger og sanktioner), når de overfører oplysninger om domme. Målet med ECRIS er at muliggøre effektiv og systematisk udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder på en måde, der garanterer, at disse oplysninger forstås på samme måde, og at de både i og uden forbindelse med en straffesag anvendes effektivt.

Informationssystemet giver ikke direkte adgang til medlemsstaternes strafferegistre, men gør overførslen af meddelelser om domme, anmodninger om oplysninger om domme og besvarelser af anmodninger hurtigere.

⁴ EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23.

⁵ EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33.

Håndbogen indeholder især nærmere oplysninger om identifikation af lovovertrædere og en fælles forståelse af kategorierne af strafbare handlinger og straffe og foranstaltninger.

I ECRIS-afgørelsens artikel 5, stk. 2, fastsættes det, at medlemsstaterne skal sende Generalsekretariatet for Rådet ajourførte oplysninger om deres lister over nationale strafbare handlinger og deres lister over strafftyper, eventuelle supplerende straffe og sikkerhedsforanstaltninger samt eventuelle efterfølgende afgørelser om at ændre de relevante dommes håndhævelse som fastlagt i national ret.

Dette dokument omfatter ikke alle de forhold, der kan have indflydelse på effektiviteten af udvekslingen af oplysninger. Dette er bevidst. De centrale myndigheder tilskyndes dog til at opretholde kontakten og fortsætte samarbejdet med andre medlemsstaters centrale myndigheder. Det vil lette ECRIS' effektivitet og give mulighed for hurtigere at løse eventuelle problemer, der måtte opstå under informationsudvekslingen.

Håndbogen vil på grund af sin størrelse kun blive udgivet elektronisk. Den er tilgængelig på følgende platforme⁶: EUR-Lex, CIRCA⁷ (Communication & Information Resource Centre Administrator), EJN og webstedet for ECRIS-supportprogrammet (administreret af Det Forenede Kongerige). Denne form giver mulighed for, at dokumentet kan ajourføres effektivt, og at håndbogen er lettilgængelig for de berørte praktikere.

Eventuelle tekstforslag til denne håndbog og eventuelle ajourførte oplysninger bedes sendt til Rådet for EU, Generalsekretariatet, Enhed DG H 2B (Grundlæggende Rettigheder og Strafferetligt Samarbejde), Rue de la Loi 175, B-1040 Bruxelles (e-mail: secretariat.criminal-law@consilium.europa.eu), eller til Europa-Kommissionen, GD for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, Enheden for Strafferetligt Samarbejde, Europa-Kommissionen, B-1049 Bruxelles.

⁶ Håndbogen for praktikere er tilgængelig på følgende internetadresser:
- <http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>
- <http://circa.europa.eu/>
- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/>
Webstedet for ECRIS-supportprogrammet.

⁷ Begrænset adgang.

2. ECRIS - GENERELLE OPLYSNINGER

2.1. Udveksling af oplysninger om domme

I rammeafgørelsens artikel 4, 5 og 11 fastsættes proceduren for udveksling af oplysninger om domme.

Domsstaten skal informere den centrale myndighed i den medlemsstat, hvori den domfældte er statsborger, om enhver straffedom, der er afsagt på dens område over denne person, samt om alle efterfølgende ændringer eller sletninger af oplysninger, der berører oplysningerne om disse domme. Rammeafgørelsen fastsætter, at mindst følgende personoplysninger skal overføres: fulde navn, fødselsdato, fødested (by og stat), køn, nationalitet og eventuelt tidligere navn(e), medmindre disse oplysninger i de enkelte tilfælde ikke er kendt.

Da forståelse af udenlandske domme er et af de vigtigste formål med ECRIS, skal medlemsstaterne give oplysningerne (om domme, efterfølgende ændringer eller sletninger) på den måde, der er lettest at forstå for slutbrugerne.

Den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, skal opbevare de oplysninger om domme, som den har modtaget, med henblik på videreformidling. I hele proceduren for udveksling af meddelelser er det afgørende, at den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, med fuldstændig sikkerhed kan identificere en enkelt person, der matcher de identifikationsoplysninger, som meddelelsen indeholder. Hvis det ikke er tilfældet, tilskyndes den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, til at anmode domsstaten om yderligere identifikationsoplysninger.

Efter at have modtaget oplysninger om en dom:

1. skal den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, opbevare de meddelte oplysninger om dommen med henblik på videreformidling og informere domsstaten om, at den har modtaget meddelelsen
2. kan den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, anmode om yderligere personoplysninger, hvis de hidtil modtagne oplysninger ikke gør det muligt at identificere en domfældt entydigt
3. er den centrale myndighed endvidere berettiget til at afvise en modtaget meddelelse:
 - a) hvis den fundne person ikke er statsborger i medlemsstaten. En sådan situation opstår, når en medlemsstat, der modtager de meddelte oplysninger, kan kontrollere, om den domfældte findes og er statsborger i den pågældende medlemsstat. I så fald beslutter medlemsstaten ikke at opbevare de meddelte oplysninger om dommen med henblik på videreformidling og oplyser domsstaten om problemet
 - b) hvis flere personer matcher identifikationsoplysningerne, og den centrale myndighed ikke er i stand til at indskrænke matchlisten klart og entydigt til en enkelt person. I så fald er der to muligheder. Den medlemsstat, der har modtaget meddelelsen, bør enten opbevare de meddelte oplysninger om dommen med henblik på videreformidling og informere domsstaten om, at den har modtaget meddelelsen korrekt, eller informere domsstaten om, at meddelelsen ikke kunne behandles og om årsagen hertil. De meddelte oplysninger opbevares ikke, og den medlemsstat, der har modtaget dem, sender domsstaten en meddelelse om et "problem vedrørende meddelelse", hvori den informerer domsstaten om, at de meddelte oplysninger ikke kan behandles, fordi der er fundet flere personer, som matcher identifikationskriterierne

c) hvis personen er afdød ved døden. I så fald informerer den centrale myndighed domsstaten om dødsfaldet, og den er berettiget til ikke at opbevare oplysningerne om dommen med henblik på videreformidling

d) hvis den person, der matcher de modtagne fingeraftryk, ikke svarer til den fremsendte nominelle identitet. I så fald informerer den centrale myndighed, der har modtaget fingeraftrykkene, domsstaten om dette forhold, og den er berettiget til ikke at opbevare oplysningerne om dommen med henblik på videreformidling. Udveksling af fingeraftryk er i henhold til rammeafgørelsen⁸ fakultativ, hvilket betyder, at denne mulighed kun vil blive udnyttet af de medlemsstater, der udveksler fingeraftryk inden for rammerne af ECRIS.

Afhængigt af medlemsstaten kan efterfølgende ændringer sendes i "kortform" eller i "oversigtsform". Kortformen redegør for dommens aktuelle status, dvs. status som følge af efterfølgende ændringer. Meddelelser i kortform indeholder de nyeste oplysninger om en enkelt dom. Oversigtsformen indeholder oplysninger om den oprindelige dom og alle efterfølgende ændringer af denne ene dom. Oversigtsmeddelelsen omfatter alle efterfølgende ændringer af dommen.

2.2. Anmodninger

Rammeafgørelsens artikel 6 fastsætter proceduren for anmodning om oplysninger. Anmodningsformularen findes i bilaget til afgørelsen.

I henhold til rammeafgørelsen kan der sendes anmodninger om oplysninger om tidligere domme til brug for en straffesag, men også til andre formål. Hvis der indgives anmodninger til andre formål, afgiver den anmodede centrale myndighed svar i overensstemmelse med national ret⁹.

⁸ Rammeafgørelsens artikel 11, stk. 1, litra c), nr. ii). Fingeraftryk udveksles for øjeblikket mellem følgende medlemsstater:

⁹ Jf. kapitel 3.4.

Anmodninger inden for rammerne af ECRIS sendes elektronisk og i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for ECRIS. I undtagelsestilfælde¹⁰, hvor der anvendes en papirudgave, fremsendes den centrale myndigheds anmodninger om oplysninger fra strafferegistre under anvendelse af den formular, der findes i bilaget til rammeafgårelsen.

Anmodningsformularen består af følgende elementer:

- 1) oplysninger om den begærende myndighed
- 2) oplysninger om identiteten på den person, for hvilken der anmodes om udskrifter af oplysninger om eventuelle domme fra strafferegistret
- 3) formålet med anmodningen
 - a) straffesag
 - b) andre formål end en straffesag¹¹, f.eks.¹²:
 - anmodninger fra en arbejdsgiver
 - anmodninger fra en retsmyndighed
 - anmodninger fra en administrativ myndighed
 - anmodninger fra den pågældende person
- 4) yderligere oplysninger såsom sagsnr., samtykke fra den person, som anmodningen vedrører [hvis et sådant samtykke er påkrævet i henhold til national ret], anmodningens hastende karakter, forskellige bemærkninger osv.

For at gøre det lettere at identificere personen skal der afgives så mange oplysninger som muligt. Før anmodningen fremsendes, bør det undersøges, om den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, kræver specifikke oplysninger¹³, men det bør også undersøges, hvilke procedurer der anvendes til kontrol af en identitet, f.eks. nationale befolkningsdatabaser, fingeraftryksdatabaser osv.

¹⁰ Jf. rammeafgårelsens artikel 11, stk. 5.

¹¹ Jf. kapitel 3.4.

¹² Hele listen over formål hidrører fra de tekniske specifikationer for ECRIS (ECRIS-BA-Common_Reference_Tables), og disse formål er detaljerede udbygninger af de generelle formål, der er angivet i bilag A til rammeafgårelsen.

¹³ Jf. kapitel 3.2.

2.3. Besvarelser

Rammeafgørelsens artikel 7 fastsætter proceduren for besvarelse af modtagne anmodninger.

Besvarelser inden for rammerne af ECRIS sendes elektronisk og i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for ECRIS. I undtagelsestilfælde¹⁴, hvor der anvendes en papirudgave, fremsendes besvarelser under anvendelse af den formular, der findes i bilaget til rammeafgørelsen.

Efter at have modtaget en anmodning:

- 1) skal medlemsstaten afgive et svar, hvis anmodningen opfylder de stillede krav
- 2) kan medlemsstaten anmode om yderligere oplysninger, hvis personoplysningerne eller det angivne formål med anmodningen ikke er tilstrækkelige til, at der kan afgives et svar
- 3) kan medlemsstaten sende et afslag på anmodningen med oplysning om, at en anmodning med andre formål end en straffesag ikke kan behandles som følge af bestemmelser i national ret
- 4) er den centrale myndighed endvidere berettiget til at give afslag på anmodningen:
 - a) hvis de personoplysninger, der er fremsendt i anmodningen, ikke giver medlemsstaten mulighed for at identificere en person entydigt (der er fundet flere personer på grundlag af personoplysningerne)

¹⁴ Se fodnote 10.

- b) hvis den person, som anmodningen vedrører, er afdød ved døden
- c) hvis den person, som matcher de modtagne fingeraftryk, ikke svarer til den nominelle identitet, der er fremsendt i anmodningsformularen. Udveksling af fingeraftryk er i henhold til rammeafgørelsen¹⁵ fakultativ, hvilket betyder, at denne mulighed kun vil blive udnyttet af de medlemsstater, der udveksler fingeraftryk¹⁶ inden for rammerne af ECRIS.

Svarfristen er angivet i rammeafgørelsens artikel 8. Svarfristen bør beregnes ud fra den anmodede medlemsstats kalender (under hensyn til helligdage, arbejdsfrie dage osv.). De tekniske specifikationer for anvendelsen af ECRIS fastsætter, at fristen for alle anmodninger beregnes automatisk ud fra den anmodede medlemsstats kalender og overføres til den begærende medlemsstat.

Anmodninger til brug for en straffesag og med andre formål end en straffesag¹⁷ bør besvares hurtigst muligt. Under alle omstændigheder bør et svar overføres inden 10 arbejdsdage regnet fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Hvis den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, har brug for yderligere oplysninger for at identificere den person, som anmodningen vedrører, konsulterer den straks den begærende medlemsstat. Fristen på 10 arbejdsdage regnes i så fald fra datoen for modtagelsen af de supplerende oplysninger.

Svar på en anmodning fra den pågældende person selv¹⁸ bør afgives inden 20 arbejdsdage regnet fra datoen for modtagelsen af anmodningen.

¹⁵ Rammeafgørelsens artikel 11, stk. 1, litra c), nr. ii).

¹⁶ Det bør bemærkes, at udveksling af fingeraftryk er fakultativ i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 11, stk. 1, litra c), nr. ii).

¹⁷ Rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1.

¹⁸ Rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2.

2.4. Databeskyttelse¹⁹

Betingelserne for anvendelsen af personoplysninger er reguleret i rammeafgørelsens artikel 9. De personoplysninger, der overføres i medfør af rammeafgørelsens artikel 7, stk. 1 og 4, *til brug for en straffesag*, kan den begærende medlemsstat *kun anvende med henblik på den straffesag*, hvortil der er blevet rettet anmodning om dem.

Personoplysninger, der overføres i medfør af rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2 og 4, *til brug for andre formål end en straffesag*, kan den begærende medlemsstat i overensstemmelse med national ret kun anvende til de formål, hvortil der er blevet anmodet om, og inden for de grænser, der er fastsat af den anmodede medlemsstat.

Disse bestemmelser gælder med en enkelt undtagelse: Den begærende medlemsstat kan anvende oplysningerne for at forebygge en umiddelbar og alvorlig fare for den offentlige sikkerhed.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger, der modtages fra en anden medlemsstat i medfør af artikel 4, overføres til et tredjeland med samme begrænsninger for så vidt angår deres anvendelse som dem, der gælder i en begærende medlemsstat. Medlemsstaterne præciserer, at hvis personoplysninger overføres til et tredjeland til brug for en straffesag, kan dette tredjeland kun anvende dem senere i forbindelse med straffesager.

2.5. Helpdesk

Hvis der opstår problemer (retlige, tekniske, driftsmæssige) (...) i forbindelse med ECRIS' drift, bør praktikerne kontakte (...) deres centrale myndighed.

¹⁹ Jf. rammeafgørelsens betragtning 13 og ECRIS-afgørelsens betragtning 18.

Hvis problemet kræver yderligere drøftelser på EU-plan, bør den centrale myndighed kontakte de relevante EU-organer: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union.

I henhold til ECRIS-afgørelsens artikel 3, stk. 7, yder Europa-Kommissionen generel støtte og teknisk bistand inden for rammerne af ECRIS. Kommissionen etablerer en helpdesk, der kan hjælpe medlemsstaterne med den driftsmæssige udveksling af oplysninger.

Kontaktoplysninger:

Europa-Kommissionen: e-mail: JUST-CRIMINAL-RECORD@ec.europa.eu.

Ved driftsproblemer kan medlemsstaten kontakte ECRIS-supportprogrammet, der administreres af Det Forenede Kongerige.

Kontaktoplysninger:

ESP: e-mail: support@ecrisic.eu, tlf.: 00 44 1489 588556

3. ECRIS – LANDESPECIFIKKE OPLYSNINGER

Eftersom effektiv udveksling af oplysninger gennem ECRIS kræver en fælles forståelse af nogle procedurer, som visse medlemsstater anvender, samt etablering af centrale myndigheder og fastsættelse af regler for medlemsstaternes indbyrdes samarbejde, når ECRIS er taget i brug, tager dette afsnit sigte på at oplyse om de vigtigste spørgsmål vedrørende systemet som helhed. Afsnittet er inddelt i forskellige emner, som spiller en vigtig rolle for ECRIS. Formålet med dette afsnit er at fremlægge grundlæggende oplysninger om de procedurer og regler, som de forskellige medlemsstater og centrale myndigheder anvender inden for rammerne af ECRIS.

3.1. Centrale myndigheder (adresser, e-mail)

I henhold til rammeafgørelsens artikel 3 er medlemsstaterne forpligtede til at udpege en eller flere centrale myndigheder. De enkelte medlemsstaters centrale myndigheder sikrer udvekslingen af oplysninger om domme inden for rammerne af systemet.

Hver medlemsstat informerer Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om den eller de centrale myndigheder, de udpeger. Generalsekretariatet for Rådet videreformidler disse oplysninger til medlemsstaterne. Erfaringerne med samarbejdet under Rådets afgørelse 2005/876/RIA har vist, at det er hensigtsmæssigt at anføre de enkelte centrale myndigheders kontaktoplysninger i håndbogen.

(De centrale myndigheders kontaktoplysninger anføres i overensstemmelse med følgende model)

Medlemsstat:

Central myndighed

- navn:
- adresse:
- tlf. nr.:
- e-mail:
- kontaktpersoner (til tekniske og retlige spørgsmål) - hvis det er muligt at give disse oplysninger:

3.2. Nærmere oplysninger om identifikation af lovovertrædere

I overensstemmelse med ECRIS-afgørelsens artikel 6, stk. 2, litra a), skal de enkelte medlemsstater forelægge et sæt af data, der anvendes i identifikationsprocessen.

(De nærmere oplysninger om personoplysninger, der anvendes i identifikationsprocessen, beskrives nedenfor)

Medlemsstat

- fortegnelser over oplysninger, der anvendes til at identificere en lovovertræder
- registre, der anvendes til at identificere en person, f.eks. et strafferegister eller en national befolkningsdatabase.

3.3. Medlemsstaternes holdning til brugen af sprog inden for rammerne af ECRIS

Rammeafgørelsens artikel 10 regulerer den sprogordning, der anvendes til udveksling af oplysninger om domme.

Artikel 10, stk. 2, fastsætter, at en medlemsstat, når den besvarer en anmodning, er berettiget til at bruge sit officielle sprog eller et sprog, der accepteres af både den begærende og den anmodede medlemsstat.

Endvidere kan alle medlemsstater i henhold til artikel 10, stk. 3, ved vedtagelsen af rammeafgørelsen eller senere i en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet anføre det eller de officielle EU-sprog, de hver især accepterer.

Spørgsmålet opstår, når et svar på en anmodning indeholder en udenlandsk meddelelse. En sådan udenlandsk meddelelse kan inden overførslen oversættes²⁰ til den anmodede medlemsstats officielle sprog og dernæst overføres til den begærende medlemsstat. Medlemsstaterne er imidlertid også berettigede til at fastlægge de accepterede sprog i en bilateral aftale, der specificerer de accepterede sprog (og giver mulighed for at sende domme på en domsstats sprog).

I særlige situationer kan medlemsstaterne således bruge andre sprog end deres officielle sprog til udvekslinger. For at lette udvekslingen af oplysninger er listen over medlemsstater og deres holdning til den sprogordning, de foretrækker at bruge, anført nedenfor.

(Medlemsstaternes holdning til brugen af sprog)

Medlemsstat:

Officielle EU-sprog, der accepteres af medlemsstaten til udveksling af anmodninger - artikel 10, stk. 3: *(oplysninger indsamlet af ESP tilføjes her)*

Medlemsstat som anmodet part: sprog anvendt i svar på anmodninger modtaget fra en anden medlemsstat: et eller flere nationale officielle sprog eller dommens oprindelige sprog (hvis svaret indeholder domme fra andre EU-medlemsstater eller tredjelande):

Medlemsstat som begærende part: accepterede sprog i modtagne svar på anmodninger: den anmodede medlemsstats officielle sprog eller dommens oprindelige sprog (hvis svaret indeholder domme fra andre EU-medlemsstater eller tredjelande).

²⁰ Jf. kapitel 4.3 i "forretningsanalysen". "Mens de fleste oplysningselementer er standardiserede og kodificerede i områdemodellen (f.eks. fælles koder for strafbare handlinger og sanktioner, datoer, varigheder, parametre for strafbare handlinger og sanktioner osv.), er flere oplysningselementer stadig oplysningselementer i fritext, der på et eller andet tidspunkt skal oversættes for at kunne bruges." – kapitel 4.3.4 i "forretningsanalysen".

3.4. Procedurer, der anvendes for anmodninger med andet formål end en straffesag

I henhold til artikel 7, stk. 2, i rammeafgørelsen, besvares anmodninger, der er indsendt med andet formål end en straffesag, i overensstemmelse med national lovgivning i den anmodede medlemsstat. For at lette udvekslingen af sådanne data gives der nedenfor oplysninger vedrørende grundlæggende nationale regler for udarbejdelse af svar på anmodninger med andet formål end en straffesag.

(Medlemsstaten svarer på nedenstående spørgsmål)

Medlemsstat:

3.4.1. Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger med administrativt formål

- 1) Hvad er proceduren for udstedelse af oplysninger?
 - a) Er det muligt at fremsætte en anmodning om oplysninger med administrativt formål?
 - b) Bør en anmodning indeholde detaljeret angivelse af formålet, til hvilket der søges oplysninger?
 - c) Skal De have den pågældendes samtykke for at frigive oplysninger om hans/hendes domme i sådanne tilfælde?
 - d) Hvad er omkostningerne ved udstedelse af oplysninger?
 - e) Andre specifikke oplysninger.

3.4.2. Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger fra enkeltpersoner

- 1) Hvad er proceduren for udstedelse af oplysninger?
 - a) Bør en anmodning indeholde en angivelse af formålet, til hvilket der søges oplysninger?
 - b) Hvad er omkostningerne ved udstedelse af oplysninger?
 - c) Kræver De identitetsdokumenter, kopier heraf eller eventuelle andre dokumenter?
 - d) Andre specifikke oplysninger.

3.4.3. *Procedurer, der anvendes for modtagne anmodninger til brug for kontrolundersøgelser forud for ansættelse*

- 1) Hvad er proceduren for udstedelse af oplysninger?
 - a) Er det muligt at udstede oplysninger til brug for kontrolundersøgelser forud for ansættelse?
 - b) Bør en anmodning indeholde en angivelse af formålet, til hvilket der søges oplysninger?
 - c) Hvad er omkostningerne ved udstedelse af oplysninger?
 - d) Andre specifikke oplysninger.

3.4.4. *Andre oplysninger*

Alle andre oplysninger om national ret, forskrifter eller praksis i medlemsstaten, som vil være til hjælp for den begærende myndighed i forbindelse med dens anmodning om oplysninger fra strafferegistre (*f.eks. omfanget af en besvarelse af en anmodning med andet formål end en straffesag - indeholder den alle oplysninger, der er opbevaret i strafferegisteret, eller er den begrænset til f.eks. udelukkende specifikke typer af lovovertrædelser, sanktioner eller rehabiliteringsregler*).

Bemærk venligst, at hverken ECRIS-afgørelsen eller rammeafgørelsen indebærer nogen forpligtelse til at udveksle oplysninger om ikkestrafferetlige afgørelser.

3.5. Genparter af domme

Artikel 4, stk. 4, i rammeafgårelsen giver mulighed for i hvert enkelt tilfælde at meddele genparter af originale domme²¹. I henhold til teksten i ovennævnte artikel kan de centrale myndigheder deltage i udvekslingen af genparter af domme. Dog pålægger rammeafgårelsen ikke de centrale myndigheder nogen forpligtelse til at opbevare og administrere genparterne af domme. Sådanne dokumenter må ikke opbevares af centrale myndigheder eller i strafferegistre, og de udveksles ikke under anvendelse af det elektroniske format, der er defineret til ECRIS-softwaren. Hvis der anmodes om sådanne genparter, vil de skulle overføres på andre måder (f.eks. pr. e-mail eller fax). Den mest hensigtsmæssige måde at fremskaffe sådanne genparter på er at benytte sig af det retlige samarbejde i straffesager²².

For at lette udvekslingen af oplysninger indeholder nedenstående fortegnelse oplysninger vedrørende den mest hensigtsmæssige procedure med hensyn til udveksling af genparter af domme, angivet af hver enkelt medlemsstat. Fortegnelsen viser, om det er muligt at bede om en genpart af en dom via den centrale myndighed, og også om det er muligt at modtage genpart af domme direkte fra den centrale myndighed.

Medlemsstaterne giver input til nedenstående spørgsmål:

1 - Den mest hensigtsmæssige procedure - beskrevet med nogle få sætninger (f.eks.: Sådanne anmodninger bør sendes til den retsinstans, der har afsagt dommen).

2 - Er det muligt at bede om genpart af en dom via den centrale myndighed?

3 - Opbevarer den centrale myndighed genparter af domme?

²¹ Rammeafgårelsen, artikel 4, stk. 4.

²² Europæisk konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959; Konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af 29. maj 2000.

Medlemsstat:

3.6. Fælles forståelse af bilag A og B til afgørelse 2009/316/RIA - Nationale fortegnelser

I overensstemmelse med artikel 5 i ECRIS-afgørelsen skal medlemsstaterne videregive lister over nationale strafbare handlinger og sanktioner, der har specielle koder i bilag A og B til Rådets afgørelse. Listerne er vedlagt denne håndbog. Medlemsstaterne kan også videregive en kort beskrivelse af de bærende elementer i den strafbare handling og sanktionerne. De pågældende tabeller er vedlagt som bilag til denne håndbog.

MEDLEMSSTAT:

A - TABEL OVER STRAFBARE HANDLINGER

B - TABEL OVER SANKTIONER

(Medlemsstaterne bedes give ovennævnte oplysninger)
